

Rugăciunea lui Ezechia

Textul biblic: 2 Regi 19:14-20,29-31

Versetul de aur

Acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pământului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!"
2 Regi 19:19

Introducere

Domnia credinciosului rege Ezechia (716–687 î.Hr.) peste regatul de Sud al lui Iuda a fost o perioadă cu probleme. Anterior, în 722 î.Hr., Imperiul Asirian Sanherib a anexat regatul de nord al Israelului împreună cu zonele de la Nord și la Est de acesta.

Textul de astăzi relatează o conversație între Ezechia și Dumnezeu, cu prorocul Isaia ca intermediar. În 2 Regi 19:1–5, regele a trimis soli la profet cerându-i ajutorul pentru a comunica cu Dumnezeu. Răspunsul lui Isaia a promis că Dumnezeu va crea o confuzie printre asirieni (2 Regi 19:6–7).

Textele care sunt paralele cu cele din lecția de astăzi sunt Isaia 37:14–20, 30–32 și 2 Cronici 32:20. Despre caracterul evlavios al regelui Ezechia, vezi 2 Regi 18:1–8.

Contextul lecției

I. Rugăciunea lui Ezechia (2 Regi 19:14-19)

A. Pregătirea (v 14)

Scrisoarea primită de Ieremia a fost o scrisoare amenințătoare. Cel care a scris scrisoarea a fost Sanherib, Împăratul Asiriei. El sa suit la Templu unde a a întins scrisoarea înaintea Domnului.

B. Rugăciunea de adorare lui Ezechia (v15)

La casa Domnului Ezechia se închină înaintea Domnului cu tot sufletul său, lăudând pe sigurul Dumnezeu, creatorul cerului și al pământului, în ciuda faptului că Sanherib se credea mai puternic decât oricare Împărat.(2 Regi 18:19-35).

C. Prima rugăciunea de implorare (v16)

Ezechia aduce înaintea Domnului rugăciunea lui ca și când ar vorbi cu o ființă umană, rugând-l să asculte, și să privească ce cere Sanherib prin Rabsache.

D. Ezechia recunoaște puterea lui Sanherib (v17-18)

În Parte Sanherib a avut puțină dreptate că el a distrus și cucerit alte teritorii, dar poate Sanherib să stea înaintea Domnului?

E. A doua rugăciune de implorare (v 19)

Ezechia își încheie rugăciunea cu dorința ca Domnul să-i izbăvească de mâna lui Sanherib, „ca să știe toate împărățiile pământului că numai El este Dumnezeu. (1 Regi 8:41-43, Cronici 16:23-29).

II. Răspunsul lui Dumnezeu (2 Regi 19:20,29-31)

A. Rugăciunea a fost ascultată (v 20)

Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea făcută de Ezechia este atestat de Isaia prorocul când spune că Domnul a ascultat Rugăciunea lui cu privire la Sanherib. Pentru ca Dumnezeu să „asculte” implică, de asemenea, dorința de a „lua seama” (Matei 13:13–15, Isaia 6:9–10)

Dumnezeu dă un semn (v 29-31)

Această parte a rugăciunii lui Ezechia reprezintă sfârșitul 2 Regi 19:21–28. Acele versete îl batjocoresc pe Împăratul Asirian, aruncându-i în față toate laudele sale de cuceritor. Eventuala înfrângere a armatei asiriene ar însemna revenirea la agricultura normală peste un timp. Asirienii erau adeșți la războiul de asediu (2 Regi 17:5), iar această tactică

consumatoare de timp a dus la distrugerea viilor, livezilor etc., deoarece invadatorii căutau hrană și, altfel, trăiau din ce producea pământul în timpul asediului. Dar pământul necesita un timp de reabilitare după un asediu.

Primii doi ani descriși aici reflectă Leviticul 25:5. Acești doi ani ar necesita credință în timp ce supraviețuitorii războiului se îngrămădeau să caute de mâncare. Credința necesită gândire pe termen lung. Cu siguranță acest lucru indică grija profundă a lui Dumnezeu pentru Ierusalim și Iuda! Națiunea lor ar supraviețui unuia dintre cele mai disperate momente din lunga lor istorie, în ciuda tuturor șanselor pământești. Făcând referire la o rămășiță, răspunsul lui Dumnezeu a recunoscut că nu toți iudeii vor scăpa de ceea ce avea să vină. Cu toate acestea, un sâmbure al națiunii avea să supraviețuiască și să înflorească (Țefania 2:6–7). Prin urmare, acest verset trece de la un sens pământesc al textului la unul care prezintă o robustețe spirituală (Isaia 11). Profetul Isaia și-a numit chiar fiul Șear-Iașub, ceea ce înseamnă „o rămășiță se va întoarce” (Isaia 7:3; Isaia 10:21–22).

CONCLUZII

Această istorisire prezintă un lider credincios care cere ajutorul lui Dumnezeu în numele unei întregi națiuni într-o perioadă de mare criză. Acest aspect al conducerii spirituale rămâne relevant. A cere ajutorul lui Dumnezeu este o parte importantă în conducere. Amenințarea poate veni din mai multe direcții, dar de multe ori vine de la cei care aspiră să-i controleze pe alții în mod involuntar. Liderul trebuie să fie atent la un astfel de pericol și să alinieze speranțele oamenilor cu dorințele lui Dumnezeu, așa cum a făcut Ezechia. O modalitate de a face acest lucru este prin:

Adorarea: Recunoașterea lui Dumnezeu pentru cine este El;

Mărturisire: recunoașterea păcatelor;

Ziua de Mulțumire: exprimând recunoștința pentru binecuvântările lui Dumnezeu deja primite;

Cerere: Cererea de intervenție sau binecuvântări ale lui Dumnezeu.

Trebuie luată în considerare din nou rugăciunea lui Ezechia: el nu a început cu cererea lui de ajutor; a început cu adorație. Apoi a trecut la recunoașterea păcatului – păcatul de blasfemie al Asiriei. Putem crede că „mărturisirea” implică doar păcatul personal al cuiva, dar Biblia mărturiseste și o mărturisire corporativă (Levitic 16:21; 26:40; Ezra 10:1; etc. O altă provocare este să nu folosiți rugăciunea ca „roată de rezervă” – „doar în situații de urgență”!

Ce trebuie să memorăm: Roagă-te cu dorința ca să se facă Voia lui Dumnezeu .